
DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 11go Października 1792.

N^{ro}. 6.

Dalsza Kontynuacya Referatu Pana Mędrskiego

O WOLNOSCI.

Zeby istność moralna rozumna i czuła *nieobowiązana* byź miała, o tym Panowie i Bracia moi! w tym wyrozumieniu nawet myśleć nie można, choćby ta istność przez iakie czar-noxięskie omamfnie imaginacyi naszey od wszelkich innych istności odłączona była; leżeli bowiem ta rozumna i czuła istność cokolwiek czyni, tym samym iey czynność sprawuie iakiś skutek, który w stanie odłączenia od innych istności przynajmniey sę iey samey tyczy, ten skutek znowu sprawia

M

pe-

pewne iakieś wzruszenie i wrażenie, a to wzruszenie to wrażenie szkodliwe lub pożyteczne koniecznie bydź musi, poznaie tedy, co iey iest miło, poznaie i to, co iey iest nieprzyjemne, zgoła poznaie dobro i złe. Lecz że ta istność rozumem iest obdarzona, więc też skutki swoich czynności przewiduie, a z nich złe lub dobre przed czalem czyni wnioski; otoż Panowie i Bracia moi! związki od istności moralney rozumney i czuley nieoddzielne — boiaźń złego, wstrzymuie ią od pewnych czynności, gdy ią znowu nadzieia dobrego do innych nakłania i wabi, nie może ona czynić złe, żeby tego żałować nie miała, nie może opuścić co iest dobrego, bez pozbawienia się ukontentowania, że dobrą czynność wykonać mogła. Przydaymyż ieszcze, że się ta istność rozumna i czuła z innemi podobnychże przymiotów i własności w iednym okręgu razem zayduie, pomnożą się na ten czas związki podług liczby istności i ich czynności na wzajem. *Bóg sam Panowie i Bracia moi!* nie iest tak wolny czyli tak nieobowiązany, żeby go nieskończone doskonałości iego, iż tak rzekę, do dobrego nieklaniały, lubo będąc istotą naydoskonalszą nic złego czynić nie może.

Nie iestże więc rzeczą śmieszną chcieć, żeby człowiek, żeby współobywatel był nieobowiązany istnością, nie iestże człowiek samemu Stwórcy swemu, bliźniemu, a nawet samemu sobie obowiązany? Nie iestże społeczeństwo ludzkie węzłem wzajemnych obowiązków spoione? lecz dosyć o uroioney *nieobowiązanności!*

Wszyscy klaskali zaczęli, a po krótkiey przerwie odpowiedziawszy na niektóre zapytania Pan Mędrski tak daley prawił:

Wol-

Wolności corko Nieba! pozwol wiernemu żarliwemu lecz niezagorzalemu ani fanatycznemu służyć twemu aby raz jeszcze ciebie bez zastony widzieć. — Ty wiesz, żem się mężną, uzbroiony odwagą przez skały, ciernie i przepaści dał do świątnicy twojej, którą wyuzdannosc i rozwiązłość mamiąc przyjemną lecz fałszywą postacią zbliżających się do bramy przybytku twego otaczały — Ty wiesz, żem poznał te obłudne poczwary, i żem im maskę wolności, którą się pokrywały, odważnie zdarł — Ty wiesz, żem tobie tylko samey ofiary czynił, kadzidło palił, i przed tobą tylko giął kolana moje — Tyś mi dała poznać, że ci ofiary moje są przyjemne, Tyś wypiątnowała świetne oblicze twoje na sercu moim, Tyś mi pokazała żywe źródło wytryskujące z tronu twego, z którego szczęśliwość na narody wiernie tobie hołdujące w obfitości spływa, Tyś mi pozwoliła być uczniem nauk twoich, pozwol mi wejścia w świątnicę twoją — — Wyfluchataś przecie proźby sługi twego, rozwiąż i usta moje na opowiadanie chwalebnych własności i przymiotów twoich — Oto wszystko com widział i slyszal stojąc przed tronem tej Bogini tkwi doskonale w pamięci mojej posłuchajcie Bracia!

Po oddaleniu się Bogini postrzegłem najprzód w fuknie nad śnieg bielsze ubranego starca po słońcu złotym na pierśiach jego wiszącym, i po obrządkowym ubiorze poznałem zaraz, że to był najwyższy Kapłan świątnicy *wolności*: ten zbliżywszy się do mnie rzekł z przynależytą powagą łagodnie „Odwaga twoja i męstwo z umiarkowaną połączone obojętnością świadczą za tobą, że nie z zuchwalstwa lecz z przywiązania prawdy dochodzić pragniesz, wiedz tedy o tym, że tylko temu przystęp do tej świątnicy bezbronny, kto się zdrowym i nieuprzedzonym powodem rozumem, wiedz i to, że *Wolność*, którą ty słuźnie Bostwem zowieś, jest powolną i posłuszną corką rozumu, i że przez to zasłużyła być Obro-

nicielką plemienia ludzkiego — Nim cię iednak daley poprowadzę, nim ci głębsze tajemnice obiawię, które dla tego są tajemnicami, że się ludzie ich dochodzeniem zatrudniać nie chcą, ale raczey na głos rozumu uporczywie ufzy zatykaia, wprzod mi na następujące odpowiedz zapytania.

Kap. Możesz ty wszystko czynić, co twych sił nieprzewyższa?

Ja. Mogę.

Kap. Możesz ty czynić nie zażtanowiwszy się wprzod nad skutkami twoiey czynności?

Ja. Mogę.

Kap. Iestże w twoiey mocy czynić źle?

Ja. Iest, iezelim tak umyślił.

Reszta potym.

Z P O L S K I

Pewne wiadomości.

Generalna Konfederacya zleciła te wszystkie pisma zebrać, które temi czały przeciw Emigrantom a terażnieyszey Generalney Konfederacyi wyszły, prawdziwi zatym Patryoci twierdzą, żeby lepiej było, gdyby raczey to wszystko w wieczney zagrzebano niepamięci.

Nie-

Niektóre Powiaty przystępując do Generalney Konfederacyi z tym się w Akcesyach swoich oświadczyły, że, ponieważ każda nowość jest szkodliwa, przy dawnych prawach wolnościach i zaszczytach tudzież przy *Liberrum veto* zostawać chcą.

Generalna Konfederacya Dekret przeciw Panu *Rudnickiemu* ferowany skasowała, i przykazała, żeby mu tego na potym nikt nie zarzucał, ponieważ on za oddalenie się od Armii bardziej na nadgrode niż na tak surową karę zasłużył, która żeby go nie minęła, uczyniono go Komendantem Korpusu wojska na Wołyniu.

Dotąd jeszcze słyhać, że się Pan *Potocki* Marszałek Generalney Konfederacyi, Pan *Branicki*, i Pan *Rzewuski* nie bardzo dobrze między sobą zgadzają, i dla tego publiczne Interessa oporem idą. — Pan *Potocki* chce, żeby Sejm był do Lublina zwołany, drudzy go znowu chcą mieć w Grodnie — Rozsiano tutaj podług wszelkiego podobieństwa bajkę, że Pan Pisarz Polny Koronny *Rzewuski*, który się teraz w Galicyi znajduje, Pana *Potockiego* Mar. Gen. Kor. na pojedynkę wyzwiał — Pan *Ożarowski* już do *Brześcia* pojechał. —

Listy z *Brześcia* donoszą, że tam Mar. Kon. Gene. z wielką pompą przybył, i że na przybycie jego całe Miasto illuminowane było. — Powszeczne jest mniemanie, że Generalna Konfederacya nic o swoiey woli nie czyni, ale raczej we wszystkim podług woli Dworu Petersburskiego postępuje, chociaż sobie tytuł *Najjaśnieysza*, który Rzeczypospolitey podczas bezkrolewia dawany bywa, przywłaściła — Wielu jeszcze przeciw Generalney Konfederacyi choć potajemnie mruczą

same nawet Damy niektóre kroki Generalney Konfederacyi surowo krytykują.

W przeszłym miesiącu grano w Warszawie nową Komedją pod tytułem: *Henryk szósty na Łowach*. Ta sztuka przedziwnie się wszystkim podobała, tylko Deputatom Generalney Konfederacyi do serca nie przypadła, ponieważ w niej niektóre sceny okoliczności terażniejsze żywo wyrażają, spodziewano się tedy, że rzeczona Komedya zakazana będzie, lecz to dotąd nie nastąpiło, owszem ią od tego czasu kilka razy powtorzono, Autorem tey Komedyi jest Pan Bogusławski.

Z A U S T R Y I.

Pewne wiadomości.

Arcybiskup Mechliński w Niderlandach Austryackich wydał list pasterki zalecając Duchowieństwu w Dyecezyi swojej, żeby Xięży, którzy się przed panującą teraz we Francyi Tyrannią z tamtąd wynieśli, łaskawie przyjmowało, i dobroczynną im porękę dawało.

Z R Z E S Z Y N I E M I E C K I E Y.

Pewne wiadomości.

Seym Rzeszy Niemieckiej w Ratysbonie zgromadzony francuskiemu Posłowi Panu *de Caillard* ztamtąd wyjechać kazał.

Po-

Posel Cessarski i Pruski podali dnia 6 Września Ministeryalne Noty Xiążęciu Elektorowi Bawarskiemu, w których się Imieniem swoich Dworów o oddalenie Posła francuskiego Pana *de Assigny* ode Dworu Elektorskiego domagaia, dowódząc w Memoryałach swoich, że, gdy teraz francuzi Króla swego więżą, gdy panująca we Francyi fakcya kónstytucyą całkiem obalila, gdy inne potencye iako to Moskwa, Hollandya, Anglia i Sardynia Posłów francuskich od Dworów swoich pooddalaly, gdy się Cessarz i Król Pruski na obronę Rzeczy i pokrzywdzonych przez Francyą Xiążąt Niemieckich z woyskiem do zwycięstw zaprawnym wybrali, sprzymierzone Potencye niezawodnie się spodziewaią, iż Xiąże Elektor rzezonego Posła, o którym wiadomo, że rewolucyi Narodu swego sprzyia, nie tylko ode Dworu, ale też ze wszystkich Państw panowaniu swemu podległych oddali, a tym samym pokaże, iak się prawidłami wiek terażnieyszy i potomne czasy hydzącemi brzydzi.

Z F R A N C Y I.

Pewne wiadomości.

Dnia 12. Września podał Minister Departamenta woyskowego Narodowemu Zgromadzeniu Raport: że się General *Kellerman* przy *St. Dister* z Generałami *Dumourier* i *la Bourdonnaye* złączył, i że się woysko z obozu przy *Soissons* bliżey ku *Chalons* i *Rbeims* posunęło.

Wcale inaczey brzmi list przez pewnego Pana *Billan*, którego wraz z innemi Kommissarzami Municypalność Paryska do obozu przy *Chalons* posłala, ten w rzezonym liście do-

no-

ności: że Wojsko do Armii nie w tej liczbie przybywa, iakby przybywać powinno, że General *Lukner* nie bardzo dobrze zrobił, odsyłając garnizon z *Verdun* pułczony do obozu pod *Meaux*, ponieważ żołnierze tego garnizonu wszędzie rozgłaszają, że ich Król Pruski i Xiążę *de Braunschweig* różnemi łaskami obdarzył z zapewnieniem, iż oni nie toczą wojny przeciw Francji dla pogńębienia francuzów, lecz tylko dla przywrocenia Ludwika XVI. na tron przodków jego — że wysłani od Muncypalności Kommissarze w *Chalons* Generała *Luknera* odwiedzili, który im na ich zapytania niewiele znaczące dawał odpowiedzi, ztąd pomiarkować mogli, że ten General nie bardzo jest do komenderowania liczną Armią sposobnym, zwłaszcza, że pamięć jego tak jest słaba, iż o rozkazach, które sam przed 24 godzinami wydał, nie pamięta — że im na ich zapytanie, iak się rzecz ma względem założenia obozu przy *Chalons*, krótko odpowiedział, iż dotąd żadnego nie ma do tego przygotowania, na usilne iednak naleganie potrzebne w tej mierze nazajutrz przyobiecał uczynić rozrządzenie — Że Muncypalność podobnież oziębłą zastali, a zatym że ją skassować umyślili, tu powszechnie prawie nastąpiło mruczenie, że się Muncypalność równą sobie kassować waży — że lubo żywności jest wszędzie dosyć, amuncyci iednak w wielu mieyscach nie dostaie — że 252 kul armatnych, które do Paryża przeznaczone były, Komissarze przytrzymać kazali z przyczyny, że w *Chalons* ani iedney kuli armatney nie było, i t. d.

Podobnież i Kommissarze od Narodowego Zgromadzenia do *Chalons* wysłani donieśli, że wojsko w tamte strony ciągnące w Marszu koniecznie wstrzymać należy, ponieważ ieszcze do obozu tam stać mającego żadnego nie uczyniono przygotowania.

Paryska Muncypalność w tumulcie dnia 10 Sierpnia ustanowiona, która od siebie Pana *Pethion* i Pana Manuel prawie całkiem odstrychnęła, nie tylko w Paryżu lecz i w całym kraju z największą rządzi absolutnością i despotyzmem, z przereczoney relacyi wiadomo, że tak właśnie iak Nar. Zgromadzenie wysyła pełnomocnych Komissarzów swoich do Armii, że przez tychże Komissarzów innemi Departamentami rządzi, majątki prywatnym zabiera, opierających się gwałtom samowładnie więzi, i inne bezprawia wykonywa; wielorakie iuż prawda przed Narod. Zgromadzenie zaniefiono skargi, sam nawet Minister Departamentu Interessów wewnętrznych z tym się oświadczył, że jeżeli się tak zawsze dziać będzie, on za to w odpowiedzi byż nie chce, lecz trudno powściągnąć teraz zuchwałość ludu, który przez złe maxymy bezkarnie grzeszyć nauczone — To wszystko dostatecznym jest dowodem, że w Francyi wszystkie ustawy dobrego porządku i bezpieczeństwa zwalono, że sama tylko bezprawność panuje — Ostatnia nadzieia ieszcze w narodowey Konwencyi, ale to podobno wszystko zapożno, gdy sprzymierzone Potencye z licznym i do zwycięstw przywykłym woyskiem co raz się bardziej ku Paryżowi zbliżają, gdzie się cała Rewolucya krwi wylewem kroci tyfięcy zakończy.

Na Sessyi Narodowego Zgromadzenia dnia 15. Września doniosł Minister Departamentu Interessów Zagranicznych imieniem Rady wykonawczej, iż Królowi Sardynskiemu, który dotąd przeciw Francyi nieustannie czynił przygotowania, formalnie wojnę wypowiedziano, i Panu de Montesquieu zlecono, żeby z woyskiem w Państwo Króla Sardynskiego nieodwłocznie wkroczył. — Iuż teraz i ci, którzy nazywawiey za Anarchią obstawali, oczywiście poznają, że się iey ofiarą koniecznie stać muszą, lecz trudno uniknąć tego

okrutnego ciosu, bo niepodobna wygluzować z umysłów wściekłego ludu tych maxym, któremi go napoiono.

Minister Departamentu Interesów wewnętrznych zalił się przed Narodowym Zgromadzeniem, że znaczne kupy łotrów po Paryżu się wloczą, i w poszrod białego dnia ludzi pod pretextem potrzeby pieniędzy na wydatki publiczne obdzierają, lecz Pan *Pethion* zapewnił Narodowe Zgromadzenie, że końcem zapobieżenia podobnym zdrożnościom liczne Patrole rozesał, które już kilku takich rozbojników złapały.

Dnia 17go Września komunikował Minister Wojskowy Narodowemu Zgromadzeniu Raport od Generała *Dumourier* przyślany, w którym donosi, że gdy wojsko jego garstkę Austryaków postrzegło, w największym nieporządku pierzchać zaczęło, i gdyby był chciał nieprzyjaciel z tej okoliczności korzystać, i dalej się był posunął, cała Armia byłaby w rozsypkę poszła. — Ze teraz z 25000 wojska przy *St. Menchoult* stoi, czekając na Generała *Beurnoville*, który się w 10000 wojska dnia 16 z nim złączy, spodziewa się tedy, byle miał podostatek amunicyi mężny dać nieprzyjacielowi odpor — pisze dalej, że te Bataliony, które zoczywszy nieprzyjaciela armaty swoje zostawiły i pouciekały, do domu odeszły, bo woli mieć o kilka tysięcy mniej wojska ale walecznego, a niżeli wielką liczbę tchorzów — tych co broń pogubili, od wojska odpędzi, Oficerów zaś, którzy podobnie z stanowisk swoich pierzchać zaczęli, w kaydanach okutych od armii odprawi.

Wiadomości od Generała *Luknera* nie były pomyślniejsze, ten bowiem Wodz pisał do Pana *de Servan*, że Wo-
lun-

luntaryuszowie do Chalons przyflani ani porządku ani Subordynacyi znać niechcą, że z 3 Batalionów, które Panu *Dumourier* chciał posłać, ieden tylko Batalion ten rozkaz wypełnił, i t. d.

Niepewne wiadomości.

Xiąże *de Orleans* prosił Narodowego Zgromadzenia, żeby mu iego przydomek odmieniło, Narodowe Zgromadzenie dogadzając temu żądaniu nazwało rzeczzonego Xięcia *Równością*.

Słychać, że się także Porta Ottomańska przeciw Francyi deklarowała, i do *Algeru*, *Tunis* i *Trypolu* rozkaz posłała, żeby okręty francuskie pod Banderą Narodową zabierać.

Z H I S Z P A N I I.

Pewne wiadomości.

Iuż teraz ani wątpić można, że się Dwor Madrytcki zniewolony obrzydliwościami dnia 10 Września w Paryżu popełnionemi do Ligi sprzymierzonych przeciw Francyi *Mocartw* nakłonił, stółowne iuż do tego wżędzie widać przygotowania, między inszemi liczne rozpisano werbunki częścią dla skompletowania wojska, częścią dla uzbroienia znakomitey floty.

Z A N G L I I.

Pewne wiadomości.

Listy z Londynu donoszą: że Król Jegomość Polski przez Posła swego u Dworu Angielskiego Pana *Bukatego* między tych, którzy się szczególniejszym sposobem do Subskrypcyi dla Polski przyczynili, złote medale rozdać kazał.

Z W Ł O C H.

Pewne wiadomości.

Listy z *Turyngu* donoszą, że się tam wtargnienia francuzów spodziewają, lubo na ich przyięcie wszędzie należyte poczyniono przygotowania. Dotąd ieszcze prawda strona stronie wojny nie wypowiedziała, bo i francuski Konsul w *Nizza* mieszka, i francuskie okręty do tamtejszego portu zawiają. — Od francuskiej Armii nad granicą Sabaudyi stojącej uciekają codziennie oficerowie i prości nie chcąc się przezwierzyć swemu Monarsze, i służyć panującej fakcyi. — Do 4000 Emigrantów francuskich szlachty i Xięży znajduie się teraz w *Turynie*, z Xięży, którym w niedostatku żyć było przykro, znaczna się liczba do Francyi wrocila, pozostali zaś żyją szczególnie z pieniędzy, które między nich Arcybiskup *Turyński* szczodrobliwą ręką na Msze S. rozdaie.

Król i Królowa obojga *Sycylii* przybyli dnia 5go Września do *Neapolu* odwiedzając Królownę *Maryę Klotyldę*, która ciężko chorowała, i lubo wszelkiego około polepszenia

iey

iey zdrowia użyto starania dnia 10 z rana w 7 roku wieku swego z wielkim żalem całego dworu z tym się pożegnała światem.

K O N I E C

Uwag nad Historią Pana Mebéc o Rewolucy Polskiej.

Chęć sławy w Królu przewyciężyła na koniec te trudności, bo umiano iak naywiększe Królowi pokazywać korzyści, ieżeli się do uskutecznienia tey nowey rėwolucyi przyłoży. Dwa znakomitsze Domy wynalazły tedy sposob podbić sobie Polskę, sam nawet Król, pod którego imieniem wszystko się działo, cały swey powagi i kredytu na to użył, żeby przychylnych zdawna Moskiewie dla nowey pozyskał Partyi. — Rzecz podziwienia godna, że ten przez Pana Potockiego ułożony projekt przez 4 prawie Miesiące mógł bydź między 300 osobami niedościgłą tajemnicą. Posłowie zagranicznych Dworów w Warszawie rezydujący uważali prawda iakieś nadzwyczajne poruszania, lecz aż do dnia, którego wszystko na widok wybuchnęło, nic nie wiedzieli, co te poruszenia znaczyć mają, uważali oni, że się iakaś i co raz większa sensacya przeciw Moskiewie wzmaga, lecz do iakiego bytóż końca zmierzano, niedościgłą było dla nich tajemnicą. Wielu takich, którzy dawniey doznali na sobie surowości Moskiewskiej sprowadzano do Warszawy, po ulicach śnuly się kupy kaleków, a widok tych ludzi bardziey ieszcze bił przeciw Moskiewie, niżeli piśma uszczypliwe przeciw niey po całym kraiu roznie-

fie.

fione. Tego właśnie czasu ziawiło się także piśmo Pana Peyssonel pod tytułem: *Du peril de la Balance politique en Europe*, zgola wszystko tak sztucznie tak misternie ukartowano, że tego samego dnia sztafety z Berlina, z Wiednia, z Petersburga nadeszły z doniesieniem, iż Polka znowu rozerwana bydz ma, i ze ona sama kolzta tureckiey wojny podziałem kraiu zapłacić będzie musiała: Co więkfsza, rozfiano wszędzie trwożliwe wieści, iakoby Malkontenci prawa wolności Stanowi mieyskiemu niedawno nadane znowu znieść umyślili, a więc że Król obstawiając przy tych prawach oneż dnia 3. Maia uroczyscie zaprzyjęze. Każdy tedy chciał bydz przytomnym na tak pamiętnym akcie, niezmierna liczba ludu napelniła zamek Królewski, a o godzinie 11. kiedy się Sessya Seymowa zacząć miała, iuż cała Sala seymowa, galerye, podworze i dziedzince zamkowe tłumem ludu napelnione były, bo, prawdę mowiąc, nie żalowano pieniędzy, żeby iak naywięcey spektatorów na ten akt sprowadzić, nikt iednak doskonale niewiedział, co nastąpić miało, sami nawet Posłowie, których do tajemnego klubu nie przypuszczono, dziwili się bardzo, widząc armaty na dziedziniec zamkowy wytoczone, ci zaś, którzy cokolwiek o tym zaslyszeli, tyle tylko wiedzieli, albo się domyślali, że na tey Sessyi projekt względem Sukcesyi Tronu Polskiego roztrząsniony będzie. Gdy iuż tedy wszystkie rzeczy należycie ułożone były, zagaił Sessyą Marszałek seymowy donosząc zgromadzonym stanom, że Departament Interesów zagranicznych smutne o nowym podziale Polki odebrał wiadomości, Pan Sołtyk Posel Krakowski toż samo w głosie swoim potwierdził, dopraszając się, żeby te wiadomości w przytomności wżysfkich, ponieważ rzecz o całość powszechną idzie, czytano. Prożno się Pan Suchorzewski Posel Kaliski, który do tajemnego Klubu nie należał, głos za poszrednictwem Króla dopominał, prożno seymuiących przestrzedz ufiłował, że te wiadomości są iedynie dla tego zmyślone baśnie, żeby uplantowany projekt na obalenie dawney kon-

fty.

stytucyi tym łatwiej wykonać, próżno z patryotyczną żarli-
 wością przekładał, że nikt wcale przywileiow stanowi miey-
 skiemu świeżo nadanych wydrzeć nie zamyśla, próżno się
 mówię o to wszystko kusił, bo go tłuczca przekrzyczała, żą-
 dając czytania nadmienionych wiadomości, które iak tylko
 przeczytano Marszałek Wielki Litewski Pan Potocki właści-
 wy Autor nowey Konstytucyi zabrał natychmiast głos okazu-
 iąc nieuchronną potrzebę zapobieżenia tym szkodliwym dla
 Polski zamiarom Mocarstw sąsiedzkich, na koniec prosił Króla,
 żeby radził, coby w tey mierze dla dobra Rzeczypospolitey
 czynić należało, oświadczył zatym Król zdanie swoje, iż lep-
 szego sposobu do zapobieżenia grożącemu nieszczęściu nie-
 upatruję nad wprowadzenie nowey Formy Rządu, projekt no-
 wey Konstytucyi iuż był na pogotowiu, przeczytano go za-
 raz publicznie a Marszałek seymowy tym go szczególniey
 Stanom zalecił, że ta Konstytucya iest lepsza niż Angielska,
 doskonalsza niż Amerykańska, prosił tedy Króla, żeby tę no-
 wą Konstytucyą bez odwłoki przyjął, Król na to odpowie-
 dział, „Iezeli mię Naród od przyięgi moiey ua *Pačta Conventa*
 uwolni, błogosławić będę dzień ten, którego ten projekt w
 prawo przemieniony będzie, proszę i pragnę, żeby dzień
 dzisieyszy był tak szczęśliwy, iuż nie raz powtarzałem, i te-
 raz powtarzam że *Król i Narod, Narod i Król iedno iest* — Po-
 wszechne zatym nastąpiły okrzyki, a że się przeciwna strona
 zaraz opierać zaczęła, wezwał Król przytomnych na podzię-
 kowanie Bogu do świątnicy Pańskiey, żeby zaś i lud o tym
 wiedział, co się stało, otworzył okno zapewniając zgromadzonych
 na dziedzińcu obywatelów, że właśnie teraz dzieło utwier-
 dzające szczęśliwość Narodu skutecznione zostało.

Szczupłość mieysca niepozwała tutaj rozwodzić się ob-
 szerniey z tym, co Pan *Mébé* w nadmienionej Historji daley
 powiada, i gruntownemi wspiera dowodami, że stan mieyski
 przez

przez nową Konstytucją mało co, stan zaś wieyski wcale nie zyskał, że przez nową Konstytucją całą władzę Krolowi i jego nowym faworytom w ręce oddano, że ieszcze Seym będzie musiał te długi zaspokoić, które Król na przekupienie Posłów zaciągnął, że przy tey uroczyłości nayzabawnieysza rzecz była, widzieć Polaków obierających nowego Króla, którego się w przód niepytano, czyli ich Królem bydz zechce, lubo to zapytanie, iak się teraz pokazało, Arcypotrzebne było.

U W I A D O M I E N I E.

Pan Hugo Plenipotent J. W. Hrabiego Miera sprowadził nie dawno znaczną kwotę świeżego zimowego nasienia koniczyny, ktoby więc sobie życzył takowego nasienia na korce lub na kwarty kupić, niechay się do nadmienionego Pana Hugo mieszkającego na starey ormiańskiej ulicy w Kamienicy Hrabiego Miera uda.

PA

God

P
ei cu
part
minu
quid
mort
dend
Et o
in te
ferat